

Ctený pán dekan!

Vo svojich kázňach ste často hovorili o rôznych podobenstvách a životných múdrostiach. Dovoľte i mne teraz vysloviť jednu myšlienku:

„Ak myslíš na rok dopredu – zasej obilie. Ak na desaťročie – zasad' strom. Ak myslíš na storočie dopredu – vychovaj človeka.“

Práve teraz prežívame chvíľu, keď sa skončila jedna etapa nášho bytia. Osemnásť rokov v živote človeka nie je krátka doba. Pre vás, duchovného pastiera, to bolo aj obdobie formovania jednej celej generácie mladých ľudí v našej farnosti – i nás miništrantov. Okrem duchovných a kresťanských hodnôt, ktoré ste nám vštepovali do vedomia, ste sa usilovali vychovať z nás čestných ľudí a ľudí neoblomných vo viere v Pána Boha. Teraz tu stoja pred vami tí, ktorým ste neraz museli pristrihovať krídla. Stoja tu tí, ktorí si budú s radosťou spomínať aj na množstvo humorných situácií zažitých od oltára až po čičmiansku Javorinku.

Rokmi sme si vytvorili k sebe vzťah – od vzdoru alebo slepej poslušnosti cez toleranciu k porozumeniu, až po úctu. Učili ste nás žiť tak, akoby sme žili pred očami všetkých ľudí a rozmýšľať tak, ako keby každý mohol nazrieť do hĺbky nášho srdca.

Vždy ste sa vo svojom konaní riadili tým, že mladí potrebujú skôr vzory ako kritiku. Ďakujeme Pánu Bohu za dar, ktorý nám dal prostredníctvom vás – ďakujeme za ľudskosť, ďakujeme za šťastné chvíle, ďakujeme za slová povzbudenia v neľahkých situáciách, ďakujeme za životnú múdrosť. Bolo nám cťou slúžiť pri oltári Pánu Bohu spolu s vami.

A keď táto vzácna chvíľa zakrátko uplynie a deň sa nachýli k pokojnému koncu, dúfame, že malou pamiatkou na nás bude príjemné vedomie, že vždy budete mať čestné miesto v srdciach vašich miništrantov. Nech vám Pán Boh pomáha vo vašej novej pastoračnej činnosti.